

مسائل دو گانگی

در

اجتماعات در حال رشد

در سی سال اخیر که پیش از هر زمان دیگر شاهد آگاهی روز افزون ملل جهان نسبت به مسائل رشد و توسعه بخصوص درکشورهای جهان سوم بوده‌یوان گفت که مطالعات و بررسی‌های علمی در این زمینه تابع دو برداشت مشخص بوده که درین حال دو مرحله مهم را در آنچه که شاید روزی نام توسعه‌شناسی را بخوبیگرد تشکیل میداده است.

در ابتدای امر پیشتر متخصصان و کارشناسان که در اکثر موارد متعلق به کشورهای پیشرفته بودند برداشتی نسبت به مسائل رشد و توسعه داشتند که اساساً جنبه‌های آماری و کمی یا حد اکثر تحلیلی داشت. بدین شکل کتابها و رساله‌هایی که در ابتداء و طی سالها در زمینه کشورهای درحال رشد یا عقب افتاده منتشر می‌شد غالباً با شرح تفصیلی اذ مشخصات ظاهری این کشورآغاز می‌گشت. این مشخصات عبارت بود از سطح پائین درآمد ملی سرانه و خط فرضی ۲۰۰ دلار که در قاموس سازمان ملل متحده کشورهای درحال رشد را از کشورهای پیشرفته جدا می‌سازد؛ عبارت بود از رقم بالای بیماران، از کم غذائی و گرسنگی و کمبود مواد پروتئین دار، از وضع نامطلوب بهداشت عمومی، از ازدیاد جمعیت و عدم استفاده از نیروی انسانی موجود، از وابستگی اقتصادی

این مقاله متن سخنرانی آقای وزیر علوم و آموزش عالی است که روز دوشنبه ۱۸ خردادماه ۴۹ در تالار اجتماعات وزارت امور خارجه ایراد گرداند.

ومحدودیت‌های شالوده‌ای اقتصاد - از اهمیت صادرات یکی دو مادة خام و عدم ثبات دروضع مبادلات از کمبود سرمایه و مصرف - از بخش متورم معاملات غیرتولیدی و تجاری و مشخصات دیگری که همه بدان آشنا هستند.

جای خوشوقتی است که با پیشرفت مطالعات جدی در مسائل کشورهای درحال توسعه این برداشت آماری یا کمی، رفته رفته جای خود را به یک برداشت شالوده‌ای یا باصطلاح خارجی **Structural** داده است . تفاوت برداشت قبلی با این برداشت (که بنظر من تنها برداشت صحیح و علمی از مسائل عمقی کشورهای جهان سوم و بطورکلی از مسئله اساسی عقب افتادگی است) آنست که بجای توجه به یک تجزیه و تحلیل توصیفی یا ترسیمی ازوضع کشورهای در حال رشد و بجای تشریح آمار و ارقام و جنبه‌های ظاهری این کشورها این قبیل اطلاعات و داده‌هارا درجه‌هارچوب مطالعات و بررسیهای عمیق تر و همه جانبه تری درباره شالوده عای اصلی این اجتماعات قرار میدهد و به ریشه مسائل میپردازد .

از این دیدگاه مسأله عقب افتادگی تنها یک مسأله کمی یا توصیفی نیست. برای نمونه اگر درآمد ملی سرانه مردم کویت امروز از ۸۰۰۰ دلارهم تجاوز کند از این امر بهیچوجه نمیتوان و نباید نتیجه گرفت که کویت اینکه از امریکا کمتر آمد ملی سرانه آن به نصف این مبلغ نمیرسد یا حتی ازانگلیس و فرانسه و دیگر کشورهای اروپائی و آسیائی که به رقمی در حدود یکریبع با خیلی هم کمتر از این رسیده اند به استلاح پیشرفته تر شده یا از مدار عقب - افتادگی بیرون آمده است. بهمین نحو سرف آنکه امریکا در حال حاضر به بالاترین درجه تولیدی رسیده که بشر تاکنون بدان نائل گردیده و درآمد ناخالص ملی سراسام آوری بدست آورده بهیچوجه نمیتواند مارا به این نتیجه دیگر برساند که حتی در آن شرایط امریکا نسبت به امکانات تولیدی خالص خود کشوری عقب افتاده نیست . بعارات دیگر در صورتیکه ثروت ملی امریکا با درجه پیشرفتهای فنی و امکانات تولیدی بالقوه آن کشور مقایسه شود شاید عقب افتادگی آن کشور نسبت به آن امکانات کمتر از عقب افتادگی کشورهای جهان سوم نسبت بامکانات خاص خود نباشد ...

تنهای برداشت شالوده ای است که میتواند مسئله عقب افتادگی را آنچنانکه هست و آنچنان که ممکن است مارا به حل عمقی آن راهنمایی کند مطرح سازد و از جمله اختلافات و مشخصات کیفی و اساسی که اجتماعات جهان سوم را از کشورهای باصطلاح پیشرفتی دیگر تمایزی کندروشن دارد و ابعاد تاریخی و غیر اقتصادی آنرا نیز برای ما مشخص سازد.

در قالب این برداشت است که میخواهم امروز یکی از جنبه‌های اصلی عقب افتادگی یعنی حالت دوگانگی یا دوالیزم را ب Fletcher که من شاید عهمترین جنبه پدیده عقب افتادگی بشمار ببرد با شما در میان بگذارم.

اگر اشتباه نکنم اقتصاد دان هلندی Bocke H. J. بود که در بررسیهای خود در باره اندونزی کلمه دوگانگی یا دوالیزم را حتی قبل از جنگ دوم بین المللی بکار برد . بوکه در بررسیهای خود به این نکته برخورد که قبل از برخورد سیستم‌های تولیدی سرمایه‌داری با سیستم‌های تولیدی صنعتی کشورهای جهان سوم ، واحدهای اجتماعی - اقتصادی موجود غالباً یکپارچه ب Fletcher می‌رسیدند و یک سیستم اجتماعی یا اقتصادی مشخص در هر یک از آنها موجود بود و اگر بعمل گوناگون سیستم‌های مترقبی جدیدی پدیدار میشدند این سیستم‌ها پس از دوره موقتی که زمان آن بهر حال محدود بود جای خود را باز میکردند و به سیستم قبلی خاتمه می‌دادند . در قرن معاصر برای نخستین بار مشاهده شد که در کشورهای جهان سوم سیستم‌های اقتصادی یا اجتماعی جدید بهجای اینکه سیستم‌های سنتی را مطلاقاً ازین بینندگی‌محروم هم‌جوار آنها قرار گرفتند و به نوعی زندگی مسالمت‌آمیز خود را با آنها آغاز کردند .

بعبارت دیگر فضای اقتصادی - اجتماعی کشورهای پیشرفته را می‌توان اساساً « یک فضای متحانس » نامید حال آنکه این فضا در کشورهای در حال توسعه یک فضای نامتحانس دوگانه است .

به عقیده گانازه اصولاً مملکت کم رشد به مملکتی اطلاق می‌گردد که در آن دو نظام اقتصادی و اجتماعی که از هرجهت متفاوتند با یکدیگر

همزیستی یافته‌اند و در نتیجه بروز کنش‌های متقابل میان عناصر بنیادی این دو نظام بصورت رفتاری متعارف و بینجار خود نمایی می‌کند. » ایولاکست در کتاب بسیار ارزنده خود موسوم به «غیر افیای کم رشدی» (که دکتر سیروس بهرامی از دانشگاه مشهد آنرا بهمین اسم به فارسی برگردانده است) همین حقیقت را بنحوی دیگر بیان می‌کند. یقیده او «کم رشدی اساساً از دخول قهری نظام سرمایه داری در قلمروی جامعه‌های خالی از تحرکی است که در آن یک اقلیت ساحب اختیاز بوهی با خارجی از اقتصاد سیاسی و اجتماعی بی قیاس بر خوددارند. »

دوگانگی این اجتماعات و همزیستی مداوم دونظام متفاوت و گاه متضاد بی شک پدیده نو ظهوریست که نشان مؤثر خود را بر همه متلاهر زندگی ملت‌های در حال رشد گذاشته و دو دنیای مختلف ناماًنوی را با هم‌عواقبش در کنار یکدیگر قرار داده و یکپارچگی سنتی این اجتماعات را بر هم نزد است.

المیه قبیل از اینکه به حینه‌های این دوگانگی بپردازم شاید صحیح تو باشد که بحای همزیستی دو سیستم کلمه‌همنزیستی دو بخش جدید و سنتی را به کار برم. چون در حقیقت در شرایط فعلی رشد کشورهای جهان سوم هیچ‌کدام از دو بخش‌های هم‌جوار نیز یک سیستم متجانس را معنای واقعی آن تشکیل نمیدهند. اقتصاد سرمایه‌داری در واقع اقتصاد پیش از سرمایه‌داری این کشور را در هم شکانده و یکپارچگی و آزادی عمل آن را ازین برده است. از طرف دیگر بخش اقتصاد سرمایه‌داری را نیز نمیتوان یک سیستم متجانس خواند زیرا این بخش در حقیقت خود جوانه یا زگیلی است که بر یک سیستم سرمایه‌داری خارجی روئیده است در نتیجه همزیستی دو بخش تا اندازه‌ای سیستم هم‌جوار را متلاشی کرده است.

در عین حال این دوگانگی معنای آن را ندارد که دو بخش موجود مطلقاً از یکدیگر جدا هستند و رابطه‌ای بین آنها نیست و نوع و ماهیت این رابطه با آنچه که در واحدهای دیگر اقتصادی موجود است فرق اساسی دارد.

شکی بیست که منشاء این دوگانگی برخورد تمدن صنعتی غرب با تمدن سنتی و دیرپایی کشورهای جهان سوم است و همه میدانند که این برخورد در زمانی روی داد که نظام سرمایه‌داری خارجی نهایت تحرک و قدرت را داشت و نظامهای سنتی و داخلی کشورهای جهان سوم با مسائل خاص پوشیدگی انحطاط رئیمهای پیش از سرمایه‌داری مواجه بودند.

تنها با توجه به این واقعیت اصلی است که میتوان به ابعاد زمانی و مکانی مختلف مساله دوگانگی بی برد و اثرات و عواقب آنرا بهتر شناخت. این اثرات را میتوان از سه جهت اصلی سیاسی — اجتماعی و اقتصادی آن بررسی کرد.

از لحاظ سیاسی مطالعه وضع کشورهای مستعمره نشان می‌دهد که منافع خارجی از ابتدای نفوذ خود به خاطر حفظ پایگاههای مورد نظر خود نظام وجود را بطور کلی تقویت می‌کردد و اساساً بدنبال آن بودند که اثرات نظام وارداتی به قسمتهای عقب افتاده اقتصاد کشور سرایت نکند و منحصر به همان مناطق عمل سرمایه خارجی محدود گردد.

در اثر اجرای این سیاست و دوام و تقویت جرایر مجرای رشد، صرفهای از وضع کلی عقب افتادگی، شهرها و مرکز بزرگ جمعیتی یا سرعتی بیشتر بسوی نظام وارداتی و قابلهای توسعه سرمایه‌داری گرایش پیدا میکنند و روتایها بعکس ناچار میشوند که خود را با زندگی سنتی در جهانی بسته و محصور عادت دهند.

با آنکه این دو پدیده نمیتواند بطور مطلق دائم از یکدیگر جدا بماند هیچگاه رابطه‌ای ذاتی و بارورین آنها برقرار نمیگردد و فاصله بین دو بخش بسرعت بیشتر میشود.

ضعف حکومتهای بسیاری از کشورهای جهان سوم امروز از این دوگانگی اصلی برهی آید که از راه قدرت شهری و گاه خارجی یعنی آنجنان قدرتی حکومت میکنند که پایه‌هایش در مناطقی که اکثریت اهالی در آن زندگی میکنند نیست.

بهمنین جهت این حکومتها بیشتر به علل بنیادی نسبت به مسائل واقعی کشور و سرنوشت روستاییان که اکثریت تولید کنندگان کشور را تشکیل می‌دهند بیگانه هستند و دانسته یا ندانسته به آن قسمت از فعالیت‌های سرگرم می‌شوند که بنحوی از انجاء برونق شهری یا احیاناً سرماهی گذاریهای خارجی مرتبط است.

اقتصاد سنتی و بسته‌ای که زندگی مردم بدان بستگی دارد در عمل بحال خود گذاشته می‌شود و هیچ‌گونه تغییر اساسی در آن روی نمیدهد و همین‌هم بهم خود مانع می‌شود که دولتهای شهری تدبیر لازم و مؤثر را برای ایجاد یکپارچگی بیشتر بیندیشند.

شهرها هستند که اساس قدرت را تشکیل می‌دهند و جو زندگی اقتصادی و حتی اجتماعی شهرها غالباً جدا از بخش اقتصاد سنتی و یا در بسیاری از موارد وابسته به منافع بزرگ خارجی هستند، فعالیت‌های دولتی نیز غالباً تحت تأثیر این واقیت‌اند.

در این زمینه جالب توجه است که کشورهایی که خواسته‌اند با تقلید از روش‌های پارلمانی خارجی شالوده‌های پیشرفته‌تری برای توجه به خواسته‌ای اکثریت مردم بوجود آورند و به گفتهٔ تیپورهند دموکراسی قابل حمل (پرتاتیو) وارد کرده‌اند به وجود نتوانسته اند از این راه از تشدید دوگانگی جلوگیری کنند.

از این‌رو تلاش کشورهایی که خواسته‌اند از راه وارد ساختن دموکراسی باصطلاح پارلمانی، خود را با تغییرات زمان متنطبق سازند در همه جا باشکست رو برو شده و خواهد شد زیرا این قبیل مفهوم غربی و وارداتی آزادی اگر توجهی به عوامل تشکیل دهنده واقعی آزادی و شالوده‌های اقتصادی و اجتماعی ناظر بر آن نداشته باشد غالباً نقض غرض خواهد بود.

رویه‌مرفه نه تنها فعالیت‌های اقتصادی بلکه زندگی سیاسی و اجتماعی همواره در دو سطح مختلف و مجزا از یکدیگر و گاه حتی مخالف هم پیش می‌رود. و این امر شاید بیش از هر عامل دیگر مانع آن می‌شود که اجتماعات

جهان سوم مفاسد حیاتی و قدرت درونی لازم را برای تجهیز و بکارانداختن بالقوه بدست آورند و از آنرا مسائل دراز مدت رشد و توسعه را به نحوی همت‌ریزی و در راه منافع واقعی مردم حل و فصل کنند.

اینک به مظاهر اجتماعی پدیده دوگانگی میپردازیم

طبقات مرغ و خانواده‌هایی که قدرت واقعی را در دستدارند در یک دنیا و اکثریت مردم کشور در دنیای دیگر زندگی میکنند و بین این دو گروه جمعیت ارتباط زنده و بارور نیست.

اثرات دوگانگی و تضادهای ناشی از آن حتی یکپارچگی هر یک از این دو گروه را هم از داخل بهم میزند.

همزیستی دو سیستم فکری و تولیدی و در عین حال نیازهای دو بیکدیگر آنچنان تضادها و گستاخی‌هایی در همه سطوح زندگی ملی وجود می‌آورد که بی‌شک از تحرک کلی اجتماع بعنوان واحدی مشکل و منسجم میکاهد و عوامل ناشی ولی مفصلی آنرا تشخیص میکند.

در نتیجه این تحولات طرز کار و فکر قشرهای شهری یا باصطلاح بالاتر اجتماعی نیز بسرعت تغییر میکند.

ارزشهای قدیمی و سنتی متزل میشود و ارزشهای خارجی یا ارزشهای ناشی از تغییرات سریع اجتماعی نیز آنچنان به تنی وارد میشوند که جذب آنها بهر حال تامد تهاجمی سطحی و حتی تصنیعی دارد.

نکته نگران کننده دیگر آنست که یورش ایدئولوژیهای وارداتی و قدرت تسلط پارهای از ارزشهای بیگانه طوریست که اثر خود را نه تنها در طبقات مرغه‌تر اجتماع میگذارد و آنها را از ریشه‌های ملت خود جدا میسازد بلکه در بسیاری از موارد اثرات تحریبی خود را متوجه مردم عادی نیز میکند.

همانطور که دیدیم مظاهر دوگانگی اثرات خود را در طرز تفکر و روحیه افراد و حتی دنیای درونی مردم جهان سوم نیز میگذارد. رخته برق آسای ارزشهای جهان پیشرفتی در شکافهای بدنی ضربت خورده اجتماعات

کهن هسته‌های مرکزی زندگی اجتماعی و فردی از جمله واحدهای روستائی و خانوادگی رادر هم شکافته است.

رگههای دوگانگی بیش از هر چیز در خانواده‌ها، در روابط بین نسلها و در رفتارها و کردارها ظهرور کرده است.

پدیده دیشه بریدگی (Deracinement) که منشاً بسیاری از آشفتگی‌های روحی و اختلالات روانی روشنگران و یا ماض طراب آنهاست از اثرات مستقیم فضای دوگانه و از هم گسیخته زندگی آنهاست.

اینک می‌بردازیم به دوگانگی فضای اقتصادی

ظاهر اصلی این دوگانگی را وجود دو بخش مجاور و مجزا یعنی بخش سرمایه‌داری و بخش اقتصاد سنتی و کهن تشکیل میدهد که اولی برای بهره برداری از مواد اولیه و خام و کشت‌های سنتی بوجود آمده و منحصر امتوجه شهرها و صادرات است و دیگری بطور همیشگی اطراف کشاورزی و مداربسته زندگی روستائی و فعالیت‌های واپسنه می‌جذد و رابطه ذاتی و باروری بین آنها موجود نیست.

همزیستی این دو بخش واحدهای روستائی را بتدریج دچار گسیختگی و از هم پاشیدگی می‌کند.

ظاهر سودجوئی و میل استفاده‌های مالی و موققی: های فردی همبستگی‌های سنتی را برهم زده و ارزش‌های همیشگی را دچار تزلزل سخت کرده است. در این فراگرد، در حالیکه ترقیات فنی و اثرات متفرقی سرمایه‌داری به علل گوناگون نتوانسته است طرز کار و تولید روستائیان را در جهات مثبت تغییر دهد بسیاری از سنت‌های تولیدی کهن را متزلزل ساخته است. اصلاح زمینهای روستائی، نگهداری قنات‌ها و روش‌های مشابه آبیاری و توجه به سلامت زمین و تنوع کشت‌هایی که بنیه آنرا بخاطر نیندازد از بین رفته است. فعالیت دستگاههای اداری و حکومتهای مرکزی نیز در بسیاری از موارد یکپارچگی زندگی را برهم زده و در تسریع حرکت روستائیان بطرف شهرها بلاائز نبوده است.

همین دوگانگی اثرات مشابهی در بخش باصلاح جدید اقتصاد بوجود آورده است.

همانطور که دیدیم فعالیتهای این بخش بیشتر در جهت منافع صادراتی وارداتی و تأمین سود گروه محدودی که از آن بهره میبرند انجام میگیرد و بجای اینکه ارتباط ذاتی باسایر فعالیتهای تولیدی کشور داشته باشد در بسیاری از موارد زائد و دنبالهای از منافع اقتصادی خارجی میشود.

صنایع تبدیلی که گاه قسمت عمده فعالیتهای این بخش را تشکیل میدهد چون با وسائل اولیه و بخاطر سودهای آنی بوجود آمده است اثر زیاد در بالا بردن قدرت تولیدی کل کشور نمیگذارد و بعلاوه چون نقش خود راحتی از لحاظ تأمین وسایل مصرفی غالباً به کمک دولت انجام میدهد و قدرت رقابت باخارج را ندارد در طول مدت یا بار غیر مستقیمی بردوش مالیات دهنده میشود و یا دیر یا زود تحت کنترل گروههای مالی با نفوذ داخلی یا خارجی قرار میگیرد.

یکی از علل بهره دهی پائین کار آنست که مدیریت و طرز کار صنایع نو جوان نیز دچار اثرات دوگانگی هستند.

محصولی که باید به بازار برسد باید از لحاظ کیفیت و مرغوبیت با محصول صنایع پیشرفته رقابت کند.

اما چون روشهای تولیدی و بویژه وضع نیروی انسانی مورد نیاز هنوز متعاقب به دنیای پیش از سرمایه داریست، تنها از راه کمکهای دولت یا ایجاد انحصارهای حمایتی است که میتوان دوام چنین صنایعی را میسر ساخت.

رویه مرتفه، رخنه تسلط آمیز نظامهای اقتصادی خارجی در نظام سنتی کشورهای در حال رشد و اثرات برخورد و همزیستی اجباری این دو نظام بیش از هرجیز برای درک و بررسی مسائل عقب افتادگی حائز اهمیت است.

اثرات متقابل پدیده دوگانگی بخصوص آنچنانستکه تفکیک عوامل تشکیل دهنده عقب افتادگی را از یکدیگر غیر ممکن میسازد.

همانطور که تجزیه و تحلیل مسائل جهانی و بویژه اقتصاد بین‌المللی بدون توجه به تقسیم دنیا بین دو بخش پیش‌رفته و درحال رشد بی‌نتیجه و سطحی است، بهمان نحو نیز لازم است که طرح مسائل خاص عقب افتادگی در چارچوب پدیده هم دوگانگی قرار گیرد.

از طرف دیگر جدا ساختن مسائل اقتصادی از مسائل سیاسی و اجتماعی که محاط بر آنهاست ممکن است احیاناً ما را در اموری که مر بوط به مدیریت و سازمان دادن امور معین اقتصادی است ورزیده نماید و در رشته‌هایی از اموری را بهجهان فنی پیش‌رفته نزدیک سازد ولی بازدیده گرفتن مسائل اصلی دوگانگی همچنان بر خطرات ناشی از آن خواهد افزود. بهمان دلیل نیز لازم است که همواره متوجه عواقب سنگین و اختلال آور بر نامه‌های ناسالم عوضی و بخشی بود که بهمان نحو ممکن است گستگی موجود را تشید کند. در سالهای اخیر بسیاری از ممالک جهان سوم خود را در گیر طرحهای چشمگیری کرده‌اند که غالباً توجهی به دفعه‌ای دراز مدت یک رشد معادل و موزون نداشته و هدف آن ایجاد اعتبار و مقام ظاهری یا تحکیم یک واقعیت خیالی بین‌المللی بوده است.

همچنین مشاهده شده است که غالباً بر نامه‌های را آغاز و اجراء کرده‌اند که در رشد یک بخش خاص اقتصادی یا یک موضع معین زندگی ملی بینهایت مؤثر بوده اما به مسائل انتقال و ارتباط این رشد موضعی با بخش‌های دیگر زندگی اقتصادی و اجتماعی و نیز دیگر اولویت‌های بر نامه ریزی توجه نداشته است.

این قبیل بر نامه‌ها نه تنها خود بخود به نتیجه نرسیده بلکه در پیشتر موارد مسائل و بارهای جدیدی بوجود آورده که در تشید اثرات دوگانگی بنیادی و اختلال ناسالم توازن و تعادل رشد ملی مؤثر بوده است. بسیاری از این نوع بر نامه‌ها در عمل، کشورها را از اعتبارات و امکاناتی که بواسی پاره‌ای از اولویت‌های ملی آنها جنبه حیاتی داشته محروم نموده است.

فضای عقب افتادگی بیش از هر چیز تصویر دنیائی را میدهد که نوعی بریدگی و دوگانگی بنیادی برهمه چیز آن مستولی شده است. اکثریت مردم در آن قسمت اعظمی از فضای ملی زندگی میکنند که هیچگونه تغییر اساسی در آن روی نداده و نمیتواند روی دهد.

قسمت محدود دیگر آن در اختیار صاحبان داخلی و گاه خارجی قدرت است که با استفاده از شالوده‌های مساعد موجود به تقویت بخشی که منافع آن را تأمین میکند کمل مینمایند و گاه قسمت مهمی از درآمدهای بزرگ خود را به خارج انتقال میدهد.

دوگانگی بنیادی که ناظر بر بیشتر فعالیت‌های مردم جهان سوم است از یکسو مسائل از هم‌گیختگی و تلاشی را تشید میکند و از سوی دیگر امکانات باز یافتن یکپارچگی و تحرک موزون اجتماع را محدود میسازد. در این دنیا مظاهر نظامی دیگر که از پاره‌ای از جهات اینک قرنها از آن‌فاصله گرفته بتدبیح وجسته گریخته رخنه و بروز کرده است بی‌آنکه بتواند در آن ریشه بگیرد یا بدان پیوند یابد. تمدن صنعتی از یکطرف درهای آینده را باعهه امیدها و سرا بهایش بر روی مردم کشورهای جهان سوم باز کرده و از طرفی دیگر راههای پیشرفت و ترقی سریع را با مواعی جدی که بسیاری از آنها منبعث از پدیده دوگانگی است بسته است و در حالیکه فراگرد پوسیدگی و تلاشی نظامهای سنتی با آهنگی روز افزون سرعت میگیرد این مسئله اساسی برای مردم این کشورها مطرح است که چگونه میتوان در شرایط دوگانگی نهال تمدنی نو و نظامی متوفی و زورس را در زمین فرسوده و پرسنگلاخ عقب افتادگی فرونهاد.

برای بیشتر کشورهایی که میتوانند بسرعت در راه حیران عقب افتادگی قدم بردارند حل این مسئله اساسی و عوارض ناشی از آن شاید تا سالها از مهمترین مسائل بر نامه ریزی ملی باشد.